

21 Μαΐου 2014

”Η μεταστροφή του Μοχάμεντ στον χριστιανισμό”

/ [Πεμπτουσία](#)

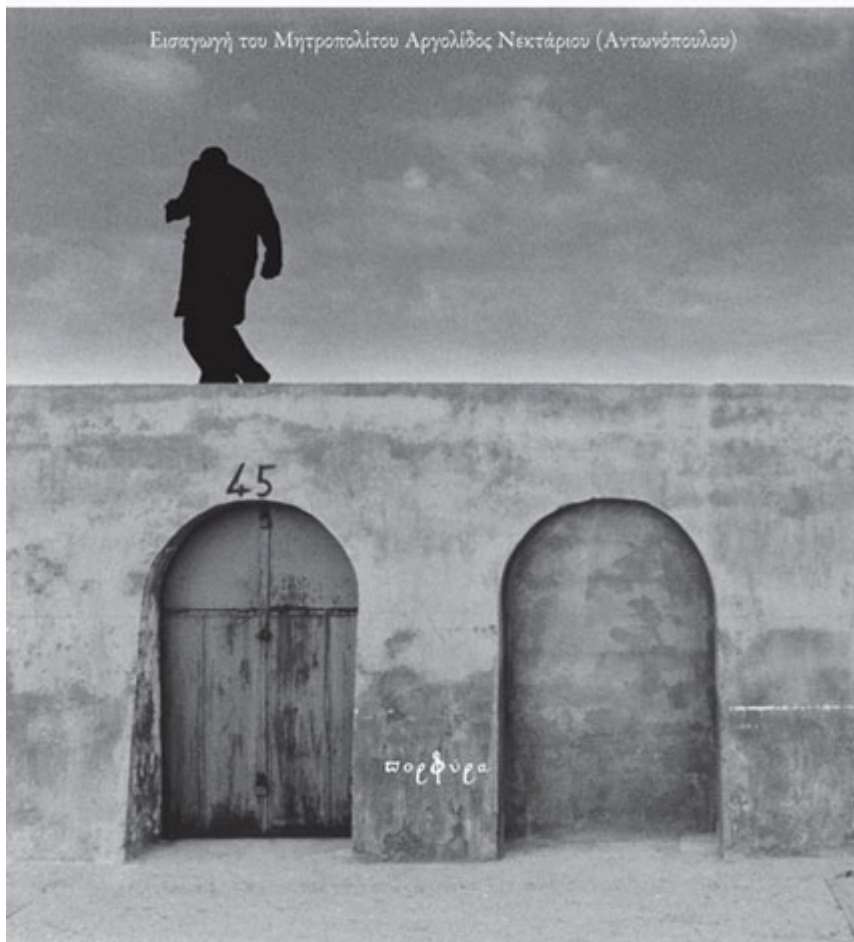
Το βιβλίο που παρουσιάζω σήμερα, είναι η προσωπική μαρτυρία του Ζοζέφ (Μοχάμεντ) Φαντέλ, ενός μουσουλμάνου από το Ιράκ που μετεστράφη στον χριστιανισμό μαζί με την γυναίκα του και τα παιδιά του.

Έως τότε ο Μοχάμεντ ασκούσε τα τυπικά καθήκοντα, όπως κάθε μουσουλμάνος (πβ. σ. 28, σ. 46), θεωρώντας την «χριστιανική θρησκεία, υπερβολικά παράξενη» (σ. 37).

Το Τίμημα

Joseph Fadelle

Εισαγωγή του Μητροπολίτου Αργολίδος Νεκτάριου (Αντωνόπουλου)

Η μεταστροφή του Μοχάμεντ στον χριστιανισμό δεν φαίνεται να υπήρξε προϊόν κάποιου βίαιου ή συστηματικού προσηλυτισμού. (σσ. 32-36). Μάλιστα ομολογεί ο ίδιος ο Φαντέλ ότι «στην προσωπικότητα του Ιησού βρήκε την ευεργετική χαρά» (σ. 32). Ας αναφερθεί πάντως ότι ο Μασούντ, ο συστρατιώτης του χριστιανός, με τον οποίο ο Φαντέλ υποχρεώθηκε να συγκατοίκησε, μερικούς μήνες της θητείας του, του έδωσε μεν το ευαγγέλιο αλλά δεν είχε κατά νουν κάποια συστηματική διδασκαλία: «Ο Μασούντ δεν ήθελε να με ποτίζει με θρησκευτικούς λόγους» (σ. 56).

Βεβαίως στην μεγάλη απόφαση του Μοχάμεντ και μάλιστα στην αποκάλυψή της η οικογένειά του (μια παραδοσιακή και ανώτερη κοινωνικά οικογένεια μουσουλμάνων) αντέδρασε βίαια: «Τα χτυπήματα έπεφταν βροχή, τα πόδια μου τα

έδεσαν με αλυσίδες» (σ. 102), ενώ την ίδια στιγμή η μητέρα του ωρυόταν: «Σκοτώστε τον» (σ. 104).

Ακολούθησε η φυλάκιση του Μοχάμεντ η οποία συνοδεύθηκε από φρικτά βασανιστήρια (σσ. 115-116, σ. 134). Ύστερα από την αποφυλάκισή του και με τις συμβουλές ορισμένων φίλων του, μελών της χριστιανικής κοινότητας, η οικογένεια του Φαντέλ πήρε τον δρόμο της εξορίας στην Ιορδανία όπου και βαπτίστηκαν χριστιανοί (σσ. 194-197).

Παρά την συνεχή διακινδύνευση και υπό το καθεστώς φόβου στις μουσουλμανικές κοινωνίες όπου απουσιάζουν οι στοιχειώδεις ελευθερίες (πβ. σ. 241), ακόμη και με την απόπειρα δολοφονίας του εκ μέρους του αδελφού του και φυσικά με την συνολική αβεβαιότητα της καθημερινότητας (σσ. 141-186), ο Φαντέλ με την οικογένειά του καταφέρνει να φύγει για την Γαλλία (σ. 257).

Στον επίλογο του αφηγήματός του ο Ζοζέφ ομολογεί: «Ο Χριστός μου ζητά το πιο δύσκολο πράγμα, να αγαπώ τους εχθρούς μου» (σ. 260), κάτι επίσης αδιανόητο για το Ισλάμ.

Νομίζω ότι το αφήγημα είναι συγκλονιστικό τόσο για ένα πιστό, όσο και για ένα θρησκευτικό αδιάφορο άνθρωπο. Τα βασανιστήρια (όχι μόνον σωματικά) που υπέστη ο Φαντέλ, ο οποίος μετεστράφη από μία πίστη σε άλλη, θυμίζουν τα βασανιστήρια που σε άλλες εποχές του 20ου αι. υφίσταντο οι πιστοί χριστιανοί από εκείνους που εστρέφοντο συνολικά κατά της θρησκείας. Αυτά τα βασανιστήρια και η τελική εξορία του ανθρώπου από την κοινωνία, είναι ακριβώς το τίμημα που πληρώνει ο ελεύθερος άνθρωπος για την επιλογή της πίστης του. Προφανώς η πίστη είναι προϊόν ελευθερίας και όχι βίας και καταναγκασμού.

Joseph Fadelle, *“Το τίμημα”*, μετ. Α. Αρναούτη, Πορφύρα, Αθήνα 2014, ISBN 978-618-80923-5-8, μέγεθος 14 X 20,5 εκ., σελ. 262